

Art. 3. Majątek zdrajców Narodu, wymienionych w art. 1 niniejszego dekretu oraz żyjących z nimi członków rodziny ulega konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw do tego majątku osób trzecich.

Art. 4. Zdradcy Narodu wymienieni w art. 1 niniejszego dekretu oraz żyjący z nimi członkowie rodziny tracą prawa publiczne i obywatelskie prawa honorowe oraz prawa rodzicielskie i opiekuńcze na czas nieoznaczony.

Art. 5. Postanowienia w przedmiotach objętych art. 3 i 4 niniejszego dekretu wydaje na wniosek prokuratora specjalny sąd karny na posiedzeniu niejawnym. Ustępy 4 i 5 art. 2 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 6. Postanowienie sądu może wyłączyć spod utraty praw w art. 4 wymienionych i konfiskaty majątku, członków rodziny zdrajców Narodu, jeżeli z całokształtu stosunków życiowych wynika, że nie pozostawali oni w faktycznej wspólnocie małżeńskiej bądź rodzinnej ze zdrajcą Narodu, a co do nich samych nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 1 niniejszego dekretu.

Art. 7. § 1. Kto:

- a) uwalnia się od przytrzymania lub odosobnienia, albo usuwa majątek lub jego część spod konfiskaty,
- b) do popełnienia przestępstwa pod a) przewidzianego nakłania albo udziela pomocy czynem lub słowem,
- c) udziela osobie podpadającej pod przepis art. 1 niniejszego dekretu pomocy, a w szcze-

gólności przez jej ukrywanie, żywienie lub zaopatrywanie w osobiste lub inne dowody, podlega karze więzienia dożywotniego lub karze śmierci.

§ 2. Sąd ponadto orzeka utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

§ 3. Do rozpoznania spraw o przestępstwa, przewidziane w § 1 właściwe są specjalne sądy karne.

Art. 8. Rozporządzenie Kierowników Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa i Gospodarki Narodowej i Finansów może rozciągnąć moc obowiązującą niniejszego dekretu i na inne tereny Państwa Polskiego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego: *Edward Osóbka-Morawski*

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów: *Jan Stefan Haneman*

55

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o militaryzacji Polskich Kolei Państwowych.

Dokładne i terminowe wykonywanie zadań w zakresie transportu kolejowego ma olbrzymie znaczenie gospodarcze i wojskowe, zwłaszcza w obecnych warunkach toczącej się wojny o ostateczne rozgromienie hitleryzmu i wyzwolenie naszej Ojczyzny. Nakłada to na wszystkich zatrudnionych na kolejach szczególne obowiązki i odpowiedzialność za sumienne i sprawne wykonywanie ich pracy, wobec czego na podstawie ustawy Kra-

jowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na czas wojny Polskie Koleje Państwowe podlegają militaryzacji, a Naczelnym Dowódcą Woj-

ska Polskiego może użyć ich w całości lub w części do zadań natury wojskowej.

Art. 2. Wszystkich zatrudnionych na Polskich Kolejach Państwowych uważa się za zmobilizowanych do wojskowej służby w komunikacji kolejowej.

Art. 3. Z chwilą użycia Polskich Kolei Państwowych w całości lub w części do zadań natury wojskowej, zarządzanie nimi oraz władza dyscyplinarna nad osobami wymienionymi w art. 2 przechodzi na Naczelnego Dowódcę Wojska Polskiego lub na upoważnione przezeń osoby.

Art. 4. Osoby wymienione w art. 2 odpowiadają za popełnione przestępstwa według przepisów kodeksu karnego Wojska Polskiego. Do rozpoznawania właściwe są sądy wojskowe.

Art. 5. W sprawach karnych osób, zatrudnionych na Polskich Kolejach Państwowych, organa sądów powszechnych mogą wszczynać i prowadzić dochodzenie oraz śledztwo według obowiązujących ich przepisów, o ile danej sprawy nie przejęły lub nie prowadzą wojskowe organa wymiaru sprawiedliwości. Po ukończeniu dochodzenia lub śledztwa prokurator sądu powszechnego przekazuje sprawę właściwemu wojskowemu organowi wymiaru sprawiedliwości.

Art. 6. Uchyła się moc obowiązującą rozdziału V ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach

w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195) z wyjątkiem art. 38, w którym wprowadza się zmianę tej treści, że w końcu ustępu 2 wyrazy: „do lat 15 lub dożywotnio“ zastępują się wyrazami: „lub karze śmierci“.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Obrony Narodowej w porozumieniu z Kierownikami Resortów: Komunikacji, Poczty i Telegrafu, Sprawiedliwości oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
Michał Rola-Żymierski generał broni

Kierownik Resortu Komunikacji
Poczty i Telegrafu: *Inż. Jan Grubecki*

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

56

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o częściowej zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W prawie o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863), zmienionym ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

Art. 271 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Na obszarze, na którym obowiązuje prawo o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach z 1818 r. oraz prawo o przy-

wilejach i hipotekach z 1825 r. znosi się stanowiska pisarzy hipotecznych.

§ 2. Z dotychczasowych wydziałów hipotecznych przy sądach grodzkich i okręgowych tworzy się w tychże sądach oddziały hipoteczne sądów grodzkich i wydziały hipoteczne sądów okręgowych.

§ 3. Czynności, przewidziane dla pisarza hipotecznego w wyżej wymienionych ustawach oraz przepisach uzupełniających, pełnią w oddziale hipotecznym sądu grodzkiego jeden lub więcej sędziów grodzkich, a w wydziale hipotecznym sądu okręgowego jeden lub więcej sędziów okręgowych. Należności, przewidziane taksą dla pisarzy hipotecznych, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa w sposób, ustalony dla opłat sądowych.